

VRIJWILLIGER ARRY ZWAAN

‘HET IS EEN UIT DE HAND GELOPEN HOBBY’

Elke vereniging heeft ze: de duizendpoten waarvan het werk dat ze doen voor de club niet altijd direct zichtbaar is. Ze zijn de ‘Haarlemmerolie’ voor de club en dus vrijwel onmisbaar. Een lichtend voorbeeld daarvan is ARC’er Arry Zwaan. Ik spreek hem in mei, als hij ‘dienst’ heeft om de organisatie rond de eerste trainingen in coronatijd te regelen.

Te fanatiek voor de overige senioren

Arry, werkzaam bij Sportlink in Amsterdam waar hij apps ontwikkelt en test voor onder andere Voetbal.nl en andere sportbonden, is 61 jaar en vader van Anouk (26), Rianne (23), Pepijn (21) en Milou (20). Sinds 1 september 1974 is hij lid van de club. “Ik was toen 15 jaar en dat was rijkelijk laat. Daarna heb ik twee jaar in de A1 gespeeld en toen kwam ik in de senioren terecht in het 2e en 3e. Onder de trainers Rob Martin en Harry Loerts heb ik ook nog twee wedstrijden in ARC 1 mogen spelen. Daar ben ik best trots op. Rond mijn 24e ben ik gestopt. Dat was weer vrij vroeg, maar ik had geen zin om in de overige senioren te gaan voetballen. Daar was ik veel te fanatiek voor.”

9479 bestuursdagen

Al tijdens zijn actieve carrière ging Arry vrijwilligerswerk doen voor zijn club. Hij werd jeugdleider van de D1. Dat was begin tachtiger jaren. Arry: “Na het jeugdleiderschap ben ik hoofdleader van de D junioren geworden en in 1984 jeugdsecretaris. In die hoedanigheid kwam ik in maart 1984 in het bestuur. Ik 1987 ben ik Cor van Horzen opgevolgd als secretaris en die functie bekleedde ik tot 2020. Toen groeiden mijn kinderen op en wilde ik tijd aan hen besteden. Ze hebben allemaal bij ARC gevoetbald. Nu speelt alleen Rianne nog. Zij heeft mijn karakter en is een echte doorzetter.” Na zijn aftreden zat Arry niet stil. Integendeel. Zijn ‘vrijwilligersbloed’ bleef stromen. “Ik deed sinds 1985 ook al de ledenadministratie, ben coördinator van de meisjesafdeling geweest, leider van teams van mijn dochters zoon en in 2013 ben ik weer secretaris geworden. Dat doe ik nu nog steeds met heel veel plezier.” Als we op 31 december aan de oliebollen en de champagne zitten, heeft Arry er 9479 dagen als bestuurder opzitten. Hij staat met dat aantal dagen op plek 2. De tijd zal leren of hij de legendarische Jaap van der Linden met 12062 dagen gaat inhalen.

Veel voldoening

Als je zolang een functie vervult, gaat dat gepaard met hoogte- en dieptepunten. Het leven is tenslotte een golfbeweging. “Voor mij was privé het overlijden van mijn vrouw Laura een dieptepunt. Op het gebied van sport en ARC zijn degradaties nooit leuk, maar dat hoort erbij”, vertelt Arry. Er zijn wel een aantal hoogtepunten. “Het kampioenschap in de hoofdklasse in 1998. Kees Boot belde toen met mijn telefoon naar een andere club en kreeg de verlossende mededeling dat wij in Hoek de titel pakte. Ook het bezoek van Oranje in 1990 was geweldig, met een perfecte organisatie. En bestuurlijk de aanleg van de kunstgrasvelden. Dat kostte veel energie, maar geeft uiteindelijk veel voldoening. Nu zijn we heel druk met de realisatie van ledverlichting. Een innovatie die veel geld bespaart en hopelijk zit die verlichting deze december in de masten.”

Altijd met plezier

Als ik Arry vraag wat ARC voor hem betekent, is het even stil. Hij denkt weloverwogen na en zegt dan: “Het is een uit de hand gelopen hobby. Ik mocht eigenlijk helemaal geen lid worden van ARC van mijn ouders. Mijn tante heeft een goed woordje voor mij gedaan. Ik had een uitlaatklep nodig. Was altijd druk met school, waar ik overigens geen liefhebber van was. Daarom heb ik op latere leeftijd veel avondcursussen gedaan en heb ik mijn kinderen altijd voorgelouden dat school en diploma’s halen belangrijke dingen zijn. Ik had, toen ik begon met jeugdleider worden, nooit gedacht dat ik zoveel zou gaan doen. Maar iemand moet het doen. Als er ‘een gat’ viel dan sprong ik erin en deed het dan gewoon. Die dingen zitten in je en ik heb het altijd met plezier gedaan en doe dat nog steeds. Anders werkt het namelijk niet.”

Het niveau maakt eigenlijk niet uit

Een leven zonder ARC? Is dat mogelijk? Arry is daar heel duidelijk over. “Je bent zo met de club verbonden. Hij zit diep in je vezels. Je blijft ook je leven lang betrokken bij de club. Dat ervaar ik zo en dus kun je niet zonder. Je blijft er altijd tijd insteken. Op welk niveau het eerste elftal speelt maakt eigenlijk niet uit. Vroeger baalde je bij een degradatie en bij een nederlaag. Nu kan ik veel beter relativiseren. Het is jouw club en daar ben je in goede en slechte tijden. Liefde voor het leven.” Arry Zwaan: Een ARC’er waar de club heel zuinig op moet zijn.

